

Wieczorek poetycki

**Wiersze uczniów
poświęcone
Janowi Pawłowi II**

Wieczorek Poetycki

Kłodawa, dn. 13.12.2013r.

Dnia 13.12.2013 r. w Gimnazjum
nr 1 w Kłodawie odbył się

X JUBILEUSZOWY
WIECZOREK POETYCKI

pod hasłem

„Wspomnienia o Janie Pawle II”.

Fotorelacja

Już od 10 lat, a dokładnie od 5 XII 2003 r., są one organizowane w naszej szkole.

W ciągu tej dziesięcioletniej działalności podejmowane były różne tematy, np. miłości, radości, zadumy nad życiem.

Ten jubileuszowy wieczorek poetycki został poświęcony Janowi Pawłowi II - osobie,

która pozostawiła po sobie coś bardzo ważnego- swoją naukę.

Jan Paweł II jest również jedną z postaci proponowanych na Patrona naszej szkoły.

Tradycją wieczorków poetyckich Gimnazjum nr 1 w Kłodawie jest recytacja poezji pióra naszej młodzieży,

która związana jest tematycznie z myślą przewodnią danego spotkania.

Podczas jubileuszowego wieczorku poetyckiego byli z nami:

Burmistrz Kłodawy Pan Robert Olejniczak

Przewodniczący Rady Miejskiej w Kłodawie Pan Jerzy Cichocki

Radni Rady Miejskiej Miasta i Gminy Kłodawa

Radna Powiatu Kolskiego Pani Ewa Ochędalska

Dyrektor Biblioteki Publicznej w Kłodawie Pani Barbara Maćkowiak

Dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury w Kłodawie Pan Paweł Rosiak

Przedstawiciel Ośrodka Pomocy Społecznej w Kłodawie Pani Jadwiga Bartłomiejczak

Prezes Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Miasta i Gminy Kłodawa „Razem”
Pan Włodzimierz Sarnociński

Wiceprezes Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Miasta i Gminy Kłodawa „Razem”
Pani Agnieszka Małecka

Przewodnicząca Rady Rodziców Pani Małgorzata Chmielecka

Wojciech Dzięgielewski - absolwent naszej szkoły i autor książki „Róża 5”

Pani Izabela Dzięgielewska

Dyrektor Gimnazjum nr 1 w Kłodawie Pani Beata Kołuda

Wicedyrektor Gimnazjum nr 1 w Kłodawie Pani Anna Śliwka

Nauczyciele, Rodzice i uczniowie

Mija lat wiele

**Mija lat wiele, coraz bardziej brakuje nam Ciebie.
Papieży jeszcze wielu mieć będziemy, ale takiego
samego jak Ty już nigdzie nie znajdziemy.
Zwiedziłeś najdalsze zakątki świata naszego,
obdarowałeś wiarą każdego biednego.
Nigdy z innego sobie nie kpiliś,
o świecie idealnym zawsze marzyłeś.
Mija lat wiele, a my nadal pamiętamy,
co Jan Paweł II zrobił dla wiary.**

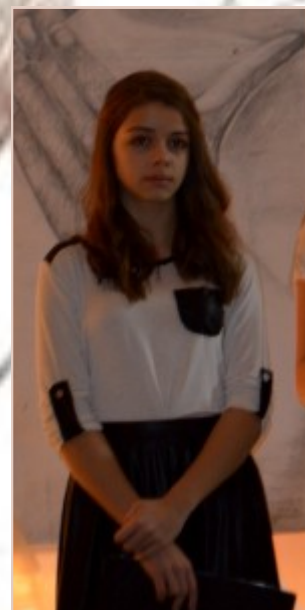

Agata Rzeźnik, kl. I B

Dziękuję

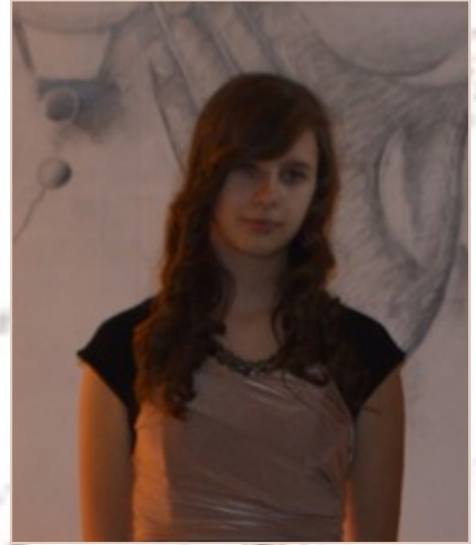
**Dziękuję Ci, Ojcze, za „złote myśli”,
które są jak promyki wiosennego słońca.
Dziękuję za poczucie humoru i za uśmiech,
którego nigdy Ci nie brakowało.
Dziękuję za miłość, jaką obdarowałeś wszystkich ludzi,
bez względu na wyznanie czy też kolor skóry.
Dziękuję, że przybliżyłeś nas do Boga,
mimo iż przed nami była kręta droga.
Dziękuję za to, że zawsze wszystkich wspierałeś
i potrafiłeś pocieszyć każdego dobrym słowem.
Dziękuję, że pokazałeś, jak żyć,
że wierzyłeś, że jesteśmy dla Kościoła nadzieją i przyszłością.
Za wszystko Ci, Ojcze, dziękuję!**

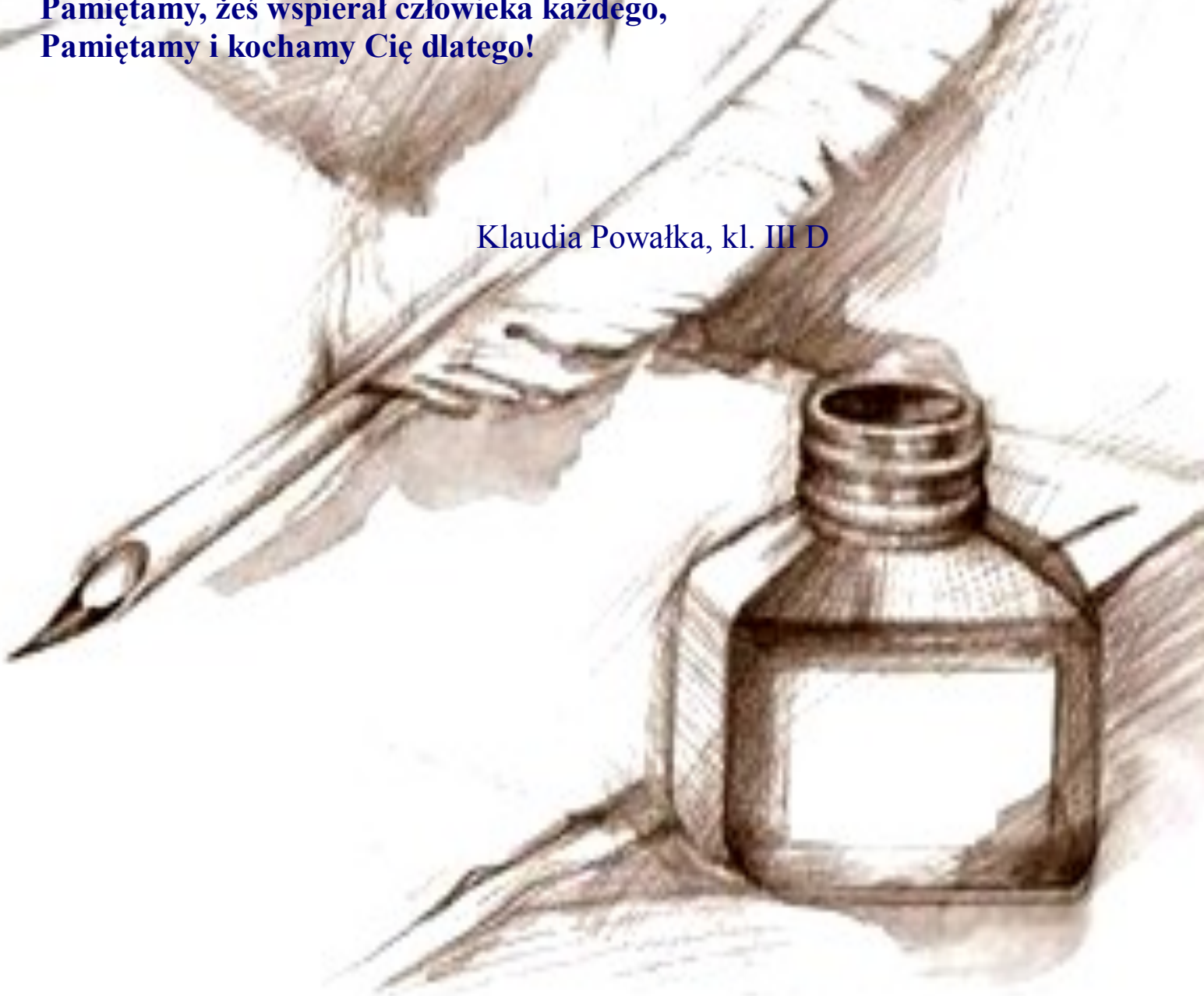
Wiktoria Jankowiak, kl. I C

Wspomnienie

**Ty, który modliłeś się za nas każdego dnia,
Ty, który nawróciłeś miliony ludzi,
Ty, który dawałeś nam tak dużo wskazówek jak żyć,
O Janie Pawle II!
Pamiętamy, żeś był pasterzem świata całego,
Pamiętamy, żeś wspierał człowieka każdego,
Pamiętamy i kochamy Cię dlatego!**

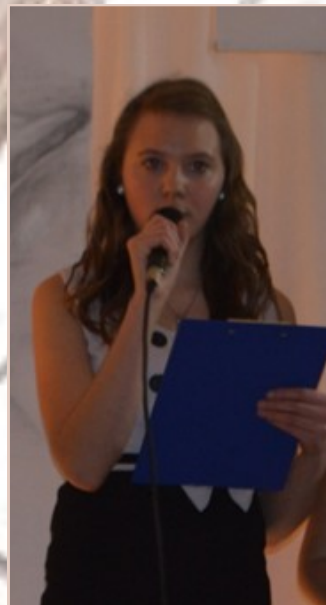
Klaudia Powąka, kl. III D

Nasz wielki rodak

**Wadowice rok dwudziesty rodzi się Wojtyła,
posłuchajcie moi mili, tutaj wszystko się zaczyna.
Kiedy Lolek był malutki, grywał w piłkę, jadł kremówki.
Był sumienny, pełen wiary i nie chodził na wagary.
Wraz z swym ojcem
przechadzał się w góry i na nartach zjeżdżał z góry.
Pisał wiersze, grał w teatrze, takich śladów się nie zatrze.
16 października wiedział to już cały świat,
Papież Polak to wspaniale, cieszył się nasz każdy brat.
Odtąd Karol był papieżem-Janem Pawłem II,
Wielki człowiek, wielkie serce każdy o nim mówił.
Biskup pielgrzym tak mówiono, gdy wędrował wciąż po świecie.
Wzmacniał wiarę, głosił pokój, bardzo dobrym był człowiekiem.
To nasz rodak!- głosił z dumą każdy Polak wszędzie.
Jest on wzorem, ideałem i na zawsze będzie!**

Martyna Frątczak, kl. II B

Santo Subito

Jan Paweł II wszyscy go znali
I niewierzący też doceniali
Nawet gdy został już wielkim papieżem
Pozostał skromnym i dobrym pasterzem
Gdy na świat przyszedł Karol Wojtyła
Nikt nie przypuszczał jaka to chwila
System wartości miał po rodzicach
A młodość spędzał w swych Wadowicach
Młodość przypadła na lata wojny
A był to przecież czas niespokojny
Później zstąpiło nań powołanie
I tak się znalazł w duchowym stanie
Choć został biskupem , wykładał na KUL-u
To widział wiele ludzkiego bólu
Wiedział on dobrze , że w PRL-u
Cierpiących ludzi było zbyt wielu
Na ludzi przelać chciał swoją wiarę
Nawet gdy został już kardynałem
Gdy go wezwano na tron Piotrowy
Ten papież Polak nie stracił głowy
Przybył do Rzymu z kraju dalekiego
Wkrótce kochano go tam jak swego
Nie zmożyły go nawet zamachowca kule
Gdyż Matka Boska chroniła go czule
Polakom niósł nadzieję na zupełną wolność
Bez niego nie powstałaby żadna „Solidarność”
Odwiedził tyle krajów jak żaden z papieży
Dzięki niemu na świecie tylu ludzi wierzy
Młodzież zawsze lubił i to z wzajemnością
Chętnie się z nią spotykał żartował z radością
Najbardziej zasłynął z przemowy końcówki
Gdy wspominał o swojej wyprawie na kremówkę
Gdy zmarł i wiatr zamknął jego życia księgę
Chyba wszyscy płakali jakby na potęgę
Krzyk ogarnął wtedy wszystkie kontynenty
Krzyk Santo Subito! czyli zaraz święty
Już niedługo ma się spełnić to ludzi wołanie
Nowy papież ogłosił kanonizowanie
Lecz to tylko formalność my już dobrze wiemy
Takiego papieża mieć już nie będziemy.

Mały Karol

Karol, kiedy dzieckiem był,
modlił się codziennie.
Co niedziela do kościoła
z rodzicami chodził chętnie.
W końcu został ministrantem,
a po paru latach księdzem.
I biskupem był lat parę,
bo Boga kochał ponad miarę.
Tak się jego złożył los,
że papieżem naszym został.
Rolę swą wypełnił pięknie,
służył Bogu i nam ludziom.
A po Jego śmierci,
uroczystość wielka się odbyła.
Teraz jest błogosławionym,
cały cieszy się nasz kraj.
Taka to historia krótka
o małym Karolu,
który szybko wydorósł
i został Janem Pawłem II,
naszym Papieżem.

Kamila Szafrńska, kl. I A

O Papieżu

**Był wielkim człowiekiem,
traktował wszystkich jak rodzinę.
Dla zagubionych był drogowskazem,
dla młodych wzorem do naśladowania.
Głosił Słowo Boże,
męki i zmartwychwstanie Chrystusa.
Nasz Pan dla niego wszystkim był
i ponad świat go kochał.
Karol Wojtyła-Błogosławiony Jan Paweł II.**

Kamila Szafrńska, kl. I A

Mój Papież

**Mój Papież to Boża miłość i słowa,
To miłość i słowa nie rozkazywanie,
To miłość i pokora, szacunek do drugiego człowieka,
Służba Bogu i ludziom, wewnętrzna siła miłości.
Człowiek, a jednak coś więcej,
Mój Papież ciepło i przebaczenie,
Siła umysłu i mądrość.
Miłość w środku serca, choć odszedł do wieczności,
W ludzkich sercach nie jest tylko gościem,
Bo jego wielkość miłością serca mierzona.**

Wiktoria Maćkowiak, kl. III C

Przybyłem do Was z dalekiego kraju

**Te słowa każdy na świecie kojarzy,
Przybył do Rzymu skromny kardynał,
Nieświadom tego, co się wydarzy.
Było zdziwienie, lzy i wzruszenie,
W Polaków wstąpił zapal i siła.
Zacząli wierzyć, że coś się zmieni,
A papież dążył- słowem i czynem,
Polska powstanie i walka była,
A jego słowa jak kropla o skałę,
Spadły kajdany, nastąpiła wolność,
A Polska była dla innych przykładem.**

**Jan Paweł II to Papież „Wielki”,
Bo mówił prosto, skromnie i szczerze.
Młodzież зараżał dobrym humorem
I umiał ich umacniać w wierze.
Kochał podróże i kochał ludzi,
We wszystkich widział dobro człowieka.
Wracał do Polski, chodził po górach,
A czas tak szybko uciekał...
Gdy odszedł od nas, nastąpiła cisza,
I pustka taka, smutek i żal.
Kto go zastąpi?
Co zrobią ludzie?
Był jak drogowskaz, opoka, stal.**

Sylwia Leśniewska, kl. III C

Opracowanie AS